

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 4Sžo/64/2016
Identifikačné číslo spisu: 1015200381
Dátum vydania rozhodnutia: 05.12.2017
Meno a priezvisko: JUDr. Nora Halmová
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2017:1015200381.1

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v právnej veci žalobcu: HATRIX, s.r.o., Letná 68, Spišská Nová Ves, IČO: 36 483 770, zastúpený: Advokátska kancelária IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o. Šoltésovej 2, Bratislava, IČO: 36 854 808, proti žalovanému: Národný bezpečnostný úrad, Budatínska 30, P.O.BOX 16, 850 07 Bratislava, o preskúmanie rozhodnutia žalovaného č. SP-OBP-843-6/2014-DBS-A zo dňa 16.12.2014, o odvolaní žalobcu proti rozsudku Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/56/2015-42 zo dňa 22. októbra 2015, takto

rozhodol:

Najvyšší súd Slovenskej republiky rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/56/2015-42 zo dňa 22. októbra 2015 z r u š u j e a konanie z a s t a v u j e .

Žiaden z účastníkov n e m á p r á v o na náhradu trov konania.

Odôvodnenie

1.

1.1 Napadnutým rozsudkom č. k. 1S/56/2015-42 zo dňa 22. októbra 2015 Krajský súd v Bratislave zamietol žalobu žalobcu o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného č. SP-OBP-843-6/2014-DBS-A zo dňa 16.12.2014 (listu označeného ako „Žiadosť o nahliadnutie do bezpečnostného spisu - odpoveď“), ktorým žalovaný nevyhovel a súčasne neudelil súhlas právnemu zástupcovi žalobcu - advokátskej kancelárii IKRÉNYI & REHÁK, s.r.o., Šoltésovej 2 Bratislava s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom podnikateľa vedeným pod č. SP-OBP-843-2/2013-DBS-C podľa § 35 ods. 3 zákona č. 215/2014 Z. z. o ochrane utajovaných skutočností a o zmene a doplnení niektorých zákonov v znení neskorších predpisov (ďalej len „zákon č. 215/2004 Z. z.“).

1.2 O trovách konania rozhodol tak, že žalobcovi náhradu trov konania nepriznal.

1.3 Krajský súd v odôvodnení svojho rozhodnutia uviedol, že pre posúdenie podmienok preskúmateľnosti rozhodnutia orgánu verejnej správy nie je podstatné, či takéto rozhodnutie bolo vydané v správnom konaní alebo mimo takéhoto procesného postupu. Podstatnou je skutočnosť, že odpoveď

(rozhodnutie) žalovaného bola vydaná orgánom štátnej správy pri výkone jeho právomocí zverených mu osobitným zákonom, a teda správny orgán predpísaným spôsobom autoritatívne zasiahol do právnej sféry žalobcu tým, že mu neumožnil nahliadnúť od bezpečnostného spisu a oboznámiť sa s utajovanou skutočnosťou. Preto krajský súd dospel k záveru, že napadnuté rozhodnutie (odpoveď) možno vzhľadom na charakter jeho obsahu preskúmať podľa ustanovení o správnom súdnictve.

1.4 Krajský súd ďalej v odôvodnení napadnutého rozsudku poukázal na § 2 písm. a), f) a g) zákona č. 215/2004 Z. z., § 6 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z. z., § 10 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z. z., § 31 ods. 1, 5 zákona č. 215/2004 Z. z., § 33 ods. 1, 3 a 4 zákona č. 215/2004 Z. z., § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z. a § 43 zákona č. 215/2004 Z. z. a uviedol, že oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami môže vzniknúť iba navrhovanej osobe, ktorá súčasne spĺňa všetky zákonom stanovené podmienky. Oprávnenou osobou na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami je osoba podľa § 2 písm. f) zákona č. 215/2004 Z. z. Hoci by právny zástupca žalobcu spĺňal podmienky oprávnenej osoby, nebol mu udelený súhlas vedúceho s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom žalobcu, a preto mu žalovaný nemohol udeliť súhlas s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom, pretože bezpečnostný spis podnikateľa obsahuje informácie, ktorých sprístupnenie by mohlo nielen ohroziť aktivity a samotnú efektívnosť činnosti štátnych orgánov, ale aj poškodiť štátne záujmy, verejné záujmy a právom chránené záujmy štátneho orgánu a tým spôsobiť jednoduchú ujmu na záujmoch Slovenskej republiky.

1.5 Krajský súd v odôvodnení napadnutého rozsudku tiež poukázal na nález Ústavného súdu Slovenskej republiky sp. zn. PL. ÚS 6/04-67 a PL. ÚS 363/2011-15, podľa ktorého: „právo na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami nemôže byť absolútne v tom zmysle, že by bol osobám neobmedzený prístup ku každej informácii alebo jej zdroju. V prípade informácii o bezpečnostnej spoľahlivosti navrhovanej osoby pochádzajúcich z evidencii Slovenskej informačnej služby, Policajného zboru a Vojenského spravodajstva, môže ísť o závažné informácie vzťahujúce sa na aktivity a operácie týchto bezpečnostných zložiek štátu, podliehajúce utajeniu a ich distribúcia nepovolaným osobám by mohla ohroziť samotnú efektívnosť ich činnosti, vrátane získavania podkladov k bezpečnostným previerkam...“.

1.6 Z rozsudku Najvyššieho súdu SR č. k. 8Sž/13/2014-81 zo dňa 26.02.2015 krajský súd zistil, že rozhodnutím Národného bezpečnostného úradu (ďalej len „NBÚ“) č. SP-OBP843-6/2013-DBS-C zo dňa 17.03.2014 žalobca prestal spĺňať podmienku priemyselnej bezpečnosti podľa § 46 písm. c/ zákona č. 215/2004 Z. z., a to podmienku bezpečnostnej spoľahlivosti, pretože podľa § 49 ods. 1 a ods. 2 cit. zákona podnikateľa nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivého, nakoľko u neho bolo zistené bezpečnostné riziko, a to existencia obchodných a majetkových vzťahov s osobami z prostredia organizovaného zločinu. NBÚ podľa § 50 ods. 5 cit. zákona zrušil žalobcovi platnosť potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti č. SP-BP-843-4/2011-C, ktoré vydal dňa 24.08.2011 pre oboznamovanie sa s utajovanou skutočnosťou stupňa utajenia „Dôverné“. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu, rozhodnutím z 26.06.2014, č. CRD-1705/12/2013-VRNBU zamietol odvolanie podnikateľa, ktoré podal proti prvostupňovému rozhodnutiu zo dňa 17.03.2014. Podnikateľ - žalobca podal proti druhostupňovému rozhodnutiu žalobu, o ktorej rozhodol Najvyšší súd SR rozsudkom č. k. 8Sž/13/2014-81 zo dňa 26.02.2015 tak, že žalobu zamietol. Z odôvodnenia rozsudku vyplýva, že senát najvyššieho súdu zistil z bezpečnostného spisu NBÚ, že právny zástupca žalobcu požiadal o nahliadnutie do spisu žiadosťou zo dňa 05.11.2013. Riaditeľ NBÚ listom zo dňa 30.01.2014 oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že jeho žiadosti nevyhovuje a súčasne neudeľuje súhlas s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom žalobcu vedeným pod č. SP-OBP-843-2/2013-DBS-C právnenému zástupcovi žalobcu podľa § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z. z dôvodu, že bezpečnostný spis je utajovanou skutočnosťou stupňa utajenia Dôverné (podľa § 2 písm. a/ cit. zákona). Z bezpečnostného spisu NBÚ tiež vyplýva, že NBÚ listami č. NBÚ-V-3036/2013-SP-OEP a č. NBÚ-V-3037/2013-SP-OEP zo dňa 21.11.2013 vyžiadali aj od ďalších vedúcich súhlas k jednorazovému oboznámeniu sa právneho zástupcu žalobcu s utajovanými skutočnosťami. Z listinných dôkazov č. SP-OBP-843-8/2013-DBS-B zo dňa 28.11.2013 a č. NBÚ-V-3037-1/2013 zo dňa 17.12.2013 vyplýva, že vedúci, do ktorých pôsobnosti označené utajované skutočnosti patria oznámili NBÚ, že neudeľujú súhlas s jednorazovým oboznámením sa právneho zástupcu žalobcu s týmito

utajovanými skutočnosťami.

1.7 Oprávnenou osobu na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami v zmysle ust. § 2 písm. f) zákona č. 215/2004 Z. z. je právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorá je na to určená vedúcim pred začatím jej oboznamovania sa s utajovanými skutočnosťami a prístup týchto osôb k utajovaným skutočnostiam je podmienený aj určením stupňa utajenia a nevyhnutného rozsahu utajovaných skutočností (§ 31 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z. z.), alebo právnická osoba alebo fyzická osoba, ktorej oprávnenie na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami vzniklo zo zákona. Oprávnenie navrhovanej osoby oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami vzniká podpísaním záznamu o určení navrhovanej osoby oboznamovať sa s utajovanými skutočnosťami a podpísaním vyhlásenia o mlčanlivosti.

1.8 V zmysle ust. § 6 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z. z. bezpečnostný spis ako utajovaná skutočnosť musí byť chránený pred nepovolanou osobou alebo cudzou mocou spôsobom ustanoveným v zákone č. 215/2004 Z. z., v predpisoch vydaných na jeho vykonanie a v ďalších osobitných predpisoch. Keďže štatutárny orgán žalobcu a právny zástupca žalobcu v konaní o bezpečnostnej previerke žalobcu nespĺňajú podmienku v zmysle ust. § 10 ods. 1 písm. i) zákona č. 215/2004 Z. z. v spojitosti s ust. § 31 ods. 1 zák. č. 215/2004 Z. z., pretože určenie týchto osôb nezodpovedá rozsahu utajovaných skutočností, s ktorými sa požadujú oboznámiť, žalovaný správny orgán ich nepovažoval za oprávnené osoby na oboznámenie sa s bezpečnostným spisom žalobcu, a preto nevyhovel žiadosti právneho zástupcu žalobcu o umožnenie nahliadnuť jemu a žalobcovi do bezpečnostného spisu.

1.9 Právny zástupca žalobcu (nie však žalobca) by spĺňal podmienky oprávnenej osoby na jednorazové oboznámenie sa s bezpečnostným spisom žalobcu v zmysle ust. § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z. za predpokladu, že vedúci, do pôsobnosti ktorého utajovaná skutočnosť patrí, udelí súhlas s takýmto jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom žalobcu. Právnomu zástupcovi žalobcu však takýto súhlas vedúceho, do pôsobnosti ktorého utajovaná skutočnosť patrí (list č. SP-OBP-843-8/2013-DBS-B zo dňa 28.11.2013 a č. NBÚ-V-3037-1/2013 zo dňa 17.12.2013), udelený nebol, a to už v súvislosti so žiadosťou o nahliadnutie do bezpečnostného spisu, o ktorej bolo rozhodnuté listom žalovaného zo dňa 30.01.2014.

1.10 Vzhľadom na skutočnosť, že právnomu zástupcovi žalobcu nebol udelený súhlas vedúceho s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom žalobcu, žalovaný nemohol právnomu zástupcovi súhlas s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom udeliť.

1.11 Bezpečnostný spis podnikateľa obsahuje informácie, ktorých sprístupnenie by mohlo nielen ohroziť aktivity a samotnú efektívnosť činnosti štátnych orgánov, ale aj poškodiť štátne záujmy, verejné záujmy a právom chránené záujmy štátneho orgánu a tým spôsobiť jednoduchú ujmu na záujmoch Slovenskej republiky, preto jednorazové oboznámenie sa s bezpečnostným spisom je v zmysle ust. § 35 ods. 3 citovaného zákona viazané na súhlas príslušného vedúceho.

1.12 Ústavný súd Slovenskej republiky v náleze sp. zn. PL. ÚS 6/04-67 a PL. ÚS 363/2011-15, konštatoval, že „právo na oboznamovanie sa s utajovanými skutočnosťami nemôže byť absolútne v tom zmysle, že by bol osobám neobmedzený prístup ku každej informácii alebo jej zdroju. V prípade informácií o bezpečnostnej spoľahlivosti navrhovanej osoby pochádzajúcich z evidencií Slovenskej informačnej služby, Policajného zboru a Vojenského spravodajstva, môže ísť o závažné informácie vzťahujúce sa na aktivity a operácie týchto bezpečnostných zložiek štátu, podliehajúce utajeniu a ich distribúcia nepovolaným osobám by mohla ohroziť samotnú efektívnosť ich činnosti, vrátane získavania podkladov k bezpečnostným previerkam...“.

1.13 Krajský súd v Bratislave sa nestotožnil ani s ostatnou námietkou žalobcu, že žalovaný porušil zákaz diskriminácie, pretože v minulosti bolo umožnené iným advokátom nahliadnuť do bezpečnostného spisu a žalobcovi nie, pretože každú vec je úrad povinný posudzovať individuálne, tzn. individuálne vyhodnotiť povahu utajovaných skutočností zhromaždených v bezpečnostnom spise, pritom prihliadať na vyššie

uvedené okolnosti, chránený záujem štátu na ich ochrane a závažnosť spôsobenia ujmy.

2.

2.1 Vo včas podanom odvolaní sa žalobca domáhal, aby odvolací súd rozsudok Krajského súdu v Bratislave č. k. 1S/56/2015 - 42 zo dňa 22. októbra 2015 zmenil tak, že rozhodnutie žalovaného č. SP-OBP-843-6/2014-DBS-A zo dňa 16.12.2014, označené ako „žiadost' o nahliadnutie do bezpečnostného spisu - odpoveď“, zruší a vec vráti žalovanému na ďalšie konanie.

2.2 Ďalej uviedol, že so záverom krajského súdu nesúhlasí. Má za to, že krajský súd v rámci právneho posúdenia oprávnenia žalovaného vo všeobecnosti, najmä však vo vzťahu ku konkrétnym okolnostiam prejednávanej veci nezohľadnil vôbec základné práva žalovaného, právnu úpravu práv podľa Ústavy SR a Dohovoru o ochrane ľudských práv a základných slobôd, ako ani povinnosť vykonať ústavne konformný výklad a aplikáciu právnych noriem v zmysle článku 152 ods. 4 Ústavy SR. Podľa žalobcu, z napadnutého rozhodnutia žalovaného nemožno zistiť skutočné vecné dôvody pre odmietnutie prístupu do spisu advokátovi žalobcu a súčasne konateľovi žalobcu.

2.3 Žalobca ďalej v podanom odvolaní vyjadril názor, podľa ktorého vydávanie rozhodnutí na základe nešpecifikovaných a neodôvodnených neudelení súhlasov prekračuje rámec akejkoľvek proporcionality, legitimity aj legality, pričom sa krajský súd nemal zaoberať vecným posúdením predmetnej otázky, a teda napadnutý rozsudok považuje za formalistický a nedostatočne odôvodnený.

2.4 Žalobca taktiež v podanom odvolaní poukázal na rozhodovaciu prax Ústavného súdu SR ako aj Najvyššieho súdu SR, pričom predostrel aj právne názory na princípy právnej istoty Ústavného súdu ČR. Žalobca opätovne aj v podanom odvolaní poukázal na to, že postup žalovaného považuje za diskriminačný, nakoľko žalovaný v iných prípadoch umožnil nahliadanie do bezpečnostného spisu dotknutým osobám, resp. ich advokátom, pričom v danej veci tak neučinil a to bez toho, aby tento odklon riadne zdôvodnil objektívnymi skutočnosťami.

3.

3.1 Žalovaný sa k odvolaniu vyjadril, pričom uviedol, že účelom zákona č. 215/2004 Z. z. je verejný záujem na ochrane utajovaných skutočností. Žalobca sa žalobou podanou na Najvyššom súde SR dňa 10.09.2014 domáhal preskúmania a zrušenia rozhodnutia Výboru Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmanie rozhodnutí NBÚ (ďalej aj „Výbor“) o odvolaní č. CRD-1705-12/2013-VPRNBU zo dňa 26.06.2014 a rozhodnutia NBÚ č. SP-OBP-843-6/2013-DBS-C zo dňa 17.03.2014. Najvyšší súd SR o tejto právnej veci rozhodoval v konaní sp. zn. 8SŽ/13/2014 zo dňa 26.02.2015, v ktorom si spolu s vyjadrením k žalobe vyžiadal aj bezpečnostný spis žalobcu. Žalobca v priebehu uvedeného súdneho konania požiadal listom zo dňa 24.10.2014 Najvyšší súd SR o nahliadnutie do bezpečnostného spisu žalobcu. Najvyšší súd SR rozhodol, že bezpečnostný spis žalobcu nepatrí do jeho pôsobnosti, a preto ho spolu s predmetnou žiadosťou žalobcu zaslal žalovanému na účelom zabezpečenia nahliadnutia.

3.2 Žalovaný ďalej uviedol, že jeho rozhodnutie bolo imanentnou súčasťou konania pred Najvyšším súdom SR sp. zn. 8SŽ/13/2014, a preto žalobou napadnuté rozhodnutie žalovaného už nepodlieha preskúmvacej právomoci súdov podľa piatej časti OSP.

3.3 Žalovaný tiež skonštatoval, že žalobca v odvolaní neuvádza žiadne nové skutočnosti ako tie, ktoré už uviedol v žalobe o preskúmanie zákonnosti rozhodnutia žalovaného a o ktorých už rozhodol Najvyšší súd SR v konaní sp. zn. 8SŽ/13/2014.

4.

4.1 Najvyšší súd Slovenskej republiky ako odvolací súd (§ 10 O.s.p.), prejednal vec bez nariadenia pojednávania (§ 214 ods. 2 O.s.p.) a napadnutý rozsudok súdu prvého stupňa podľa § 221 ods. 1 písm.

d) O.s.p. v spojení s § 246c ods. 1 prvá veta O.s.p. zrušil a podľa § 221 ods. 2 O.s.p. konanie zastavil, pretože žalobou napadnuté rozhodnutie č. SP-OBP-843-6/2014-DBS-A zo dňa 16.12.2014 (odpoveď na žiadosť o nahliadnutie do bezpečnostného spisu) bolo imanentnou súčasťou konania najvyššieho súdu v konaní 8SŽ/13/2014.

4.2 Podľa § 244 ods. 1, 2 a 3 O.s.p. v správnom súdnictve preskúmajú sudy na základe žalôb alebo opravných prostriedkov zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov verejnej správy. V správnom súdnictve preskúmajú sudy zákonnosť rozhodnutí a postupov orgánov štátnej správy, orgánov územnej samosprávy, ako aj orgánov záujmovej samosprávy a ďalších právnických osôb, ako aj fyzických osôb, pokiaľ im zákon zveruje rozhodovanie o právach a povinnostiach fyzických a právnických osôb v oblasti verejnej správy. Rozhodnutiami správnych orgánov sa rozumejú rozhodnutia vydané nimi v správnom konaní, ako aj ďalšie rozhodnutia, ktoré zakladajú, menia alebo zrušujú oprávnenia a povinnosti fyzických alebo právnických osôb alebo ktorými môžu byť práva, právom chránené záujmy alebo povinnosti fyzických osôb alebo právnických osôb priamo dotknuté. Postupom správneho orgánu sa rozumie aj jeho nečinnosť.

4.3 Podľa § 247 ods. 1 a 2 O.s.p., podľa ustanovení tejto hlavy sa postupuje v prípadoch, v ktorých fyzická alebo právnická osoba tvrdí, že bola na svojich právach ukrátená rozhodnutím a postupom správneho orgánu, a žiada, aby súd preskúmal zákonnosť tohto rozhodnutia a postupu. Pri rozhodnutí správneho orgánu vydaného v správnom konaní je predpokladom postupu podľa tejto hlavy, aby išlo o rozhodnutie, ktoré po vyčerpaní riadnych opravných prostriedkov, ktoré sa preň pripúšťajú, nadobudlo právoplatnosť.

4.4 Podľa § 248 písm. a) O.s.p. sudy nepreskúmajú rozhodnutia správnych orgánov predbežnej povahy a procesné rozhodnutia týkajúce sa vedenia konania.

4.5 Na vady konania pred správnym orgánom sa prihliada len ak vzniknuté vady mohli mať vplyv na zákonnosť napadnutého rozhodnutia (§ 250i ods. 3 O.s.p.).

4.6 Podľa § 221 ods. 1 písm. a) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov.

4.7 Podľa § 221 ods. 1 písm. d) O.s.p. súd rozhodnutie zruší, len ak v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie.

4.8 Podľa § 221 ods. 2 O.s.p. ak odvolací súd zruší rozhodnutie, môže podľa povahy veci vrátiť vec súdu prvého stupňa na ďalšie konanie, prerušiť konanie, zastaviť konanie, alebo postúpiť vec orgánu, do právomoci ktorého vec patrí.

4.9 Podľa § 250i ods. 1 O.s.p. pri preskúmaní zákonnosti rozhodnutia je pre súd rozhodujúci skutkový stav, ktorý tu bol v čase vydania napadnutého rozhodnutia, súd môže vykonať dôkazy nevyhnutné na preskúmanie napadnutého rozhodnutia.

4.10 Podľa § 81 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z. z., na rozhodovanie podľa tohto zákona sa okrem § 55 ods. 6, § 65 ods. 4, § 79 až 80 nevzťahujú všeobecne záväzné právne predpisy o správnom konaní.

4.11 Podľa § 50 ods. 6 zákona č. 215/2004 Z. z., na rozhodnutie podľa odsekov 2 a 5 sa primerane vzťahuje ustanovenie § 26 ods. 3 a 4 a § 30.

4.12 Podľa § 30 ods. 4 zákona č. 215/2004 Z. z., rozhodnutie Slovenskej informačnej služby, Vojenského spravodajstva a Policajného zboru podľa §26 ods. 2 a § 29 je preskúmateľné súdom. Na preskúmanie rozhodnutia je príslušný Najvyšší súd Slovenskej republiky.

4.13 Podľa § 33 ods. 1 zákona č. 215/2004 Z. z., úrad vedie bezpečnostný spis, v ktorom sú založené podkladové materiály bezpečnostnej previerky pre stupeň utajenia Prísne tajné, Tajné a Dôverné, záznam

z bezpečnostného pohovoru a poznatky z bezpečnostnej previerky.

4.14 Podľa § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z., za oprávnenú osobu sa považuje aj osoba, ktorá sa v konaní pred štátnym orgánom, na základe súhlasu vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajovaná skutočnosť patrí, jednorazovo oboznámi s utajovanými skutočnosťami v rozsahu potrebnom na konanie, a to advokát, notár, znalec, tlmočník, súdny exekútor alebo starosta obce po podpísaní vyhlásenia o mlčanlivosti a poučení o povinnostiach pri ochrane utajovaných skutočností a možných dôsledkoch ich porušenia. Poučenie vykoná ten, kto bude oprávnený rozhodnúť o prizvaní takejto osoby na konanie, o čom vyhotoví písomný záznam.

4.15 Z obsahu pripojeného spisu najvyššieho súdu 8Sž/13/2014 má odvolací súd v tejto preskúmvanej veci za preukázané, že žalovaný viedol pod č. SP-OBP-843-2/2013-DBS-C bezpečnostný spis žalobcu, v ktorom sú založené podkladové materiály bezpečnostnej previerky žalobcu.

4.16 Rozhodnutím č. SP-OBP-843-6/2013-DBS-C zo dňa 17.03.2014 žalovaný rozhodol o tom, že žalobca prestal spĺňať podmienku priemyselnej bezpečnosti podľa § 46 písm. c) zákona č. 215/2004 Z. z., a to podmienku bezpečnostnej spoľahlivosti, pretože podľa § 49 ods. 1, 2 zákona č. 215/2004 Z. z. žalobcu nemožno považovať za bezpečnostne spoľahlivého, nakoľko u neho bolo zistené bezpečnostné riziko, a to existencia obchodných a majetkových vzťahov s osobami z prostredia organizovaného zločinu. Žalovaný podľa § 50 ods. 5 zákona č. 215/2004 Z. z. zrušil žalobcovi platnosť potvrdenia o priemyselnej bezpečnosti č. SP-BP-843-4/2011-C, ktoré vydal dňa 24.08.2011 pre oboznamovanie sa s utajovanou skutočnosťou stupňa utajenia „Dôverné“. Výbor Národnej rady Slovenskej republiky na preskúmvanie rozhodnutí Národného bezpečnostného úradu, rozhodnutím zo dňa 26.06.2014, č. CRD-1705/12/2013-VPRNBU zamietol odvolanie žalobcu, ktoré podal proti rozhodnutiu žalovaného zo dňa 17.03.2014. Žalobca ďalej podal proti druhostupňovému rozhodnutiu na najvyšší súd žalobu, ktorú najvyšší súd rozsudkom sp. zn. 8Sž/13/2014-81 zo dňa 26.02.2015 zamietol. Z odôvodnenia citovaného rozsudku vyplýva, že senát Najvyššieho súdu SR zistil z bezpečnostného spisu žalobcu, že právny zástupca žalobcu požiadal o nahliadnutie do spisu žiadosťou zo dňa 05.11.2013. Riaditeľ žalovaného listom zo dňa 30.01.2014 oznámil právnenému zástupcovi žalobcu, že jeho žiadosti nevyhovuje a súčasne neudeľuje súhlas s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom žalobcu vedeným pod č. SP-OBP-843-2/2013-DBS-C právnenému zástupcovi žalobcu podľa § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z. z dôvodu, že bezpečnostný spis je utajovanou skutočnosťou stupňa utajenia „Dôverné“. Z bezpečnostného spisu žalobcu tiež vyplýva, že žalovaný listami č. NBÚ-V-3036/2013-SP-OEP a č. NBÚ-V-3037/2013-SP-OEP zo dňa 21.11.2013 vyžiadaval súhlas aj od ďalších vedúcich k jednorazovému oboznámeniu sa právneho zástupcu žalobcu s utajovanými skutočnosťami. Z listinných dôkazov č. SP-OBP-843-8/2013-DBS-B zo dňa 28.11.2013 a č. NBÚ-V-30371/2013 zo dňa 17.12.2013 vyplýva, že vedúci, do ktorých pôsobnosti označené utajované skutočnosti patria, oznámili žalovanému, že neudeľujú súhlas s jednorazovým oboznámením sa právneho zástupcu žalobcu s týmito utajovanými skutočnosťami.

4.17 Žiadosťou zo dňa 24.10.2014 až počas konania pred Najvyšším súdom Slovenskej republiky 8Sž/13/2014) žiadal právny zástupca žalobcu opätovne o umožnenie nahliadnuť právnenému zástupcovi do spisu žalobcu č. SP-OBP-843/2013-DBS-C. Žalovaný rozhodnutím č. SP-OBP-843-6/2014-DBS-A zo dňa 16.12.2014 nevyhovel žiadosti o umožnenie nahliadnutia právnenému zástupcovi žalobcu do spisu žalobcu č. SP-OBP-843/2013-DBS-C a žalovaný súčasne opätovne neudeľil súhlas s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom podnikateľa č. SP-OBP-843-2/2013-DBS-C advokátskej kancelárii podľa § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z.

4.18 Najvyšší súd zdôrazňuje, že žalobca voči rozhodnutiu najvyššieho súdu 8Sž/13/2014 z 26. februára 2015 podal ústavnú sťažnosť a Ústavný súd SR rozhodnutím III. ÚS 576/2016-21 zo dňa 13.09.2016 sťažnosť žalobcu odmietol ako zjavne neopodstatnenú. Z predmetného uznesenia Ústavného súdu SR mal najvyšší súd za preukázané, že žalobca (sťažovateľ) sa po podaní žaloby na najvyšší súd domáhal sprístupnenia spisového materiálu na účely realizácie efektívnej obrany, keďže odôvodnenie správneho rozhodnutia žalobcovi neumožňovalo s ohľadom na jeho nepreskúmateľnosť vecne reagovať na dôvody, ktoré boli podkladom pre jeho vydanie. Žalobca uviedol, že Výbor jeho odvolanie zamietol bez toho, aby

mu umožnil oboznámiť sa s vykonanými dôkazmi v spisovom materiáli, do ktorého mu bolo umožnené nahliadnuť až počas konania na najvyššom súde, ktorého súčasťou však neboli predmetné utajované skutočnosti (dôkazy). Namietal, že tieto dôkazy neboli žalobcovi ani jeho právnomu zástupcovi v žiadnej forme sprístupnené, ani priamo či nepriamo reprodukované, a to napriek tomu, že legitímny a proporcionálny dôvod na takýto postup neexistoval a najmä nebol preukázaný a odôvodnený. V uvedenom postupe videl žalobca porušenie jeho základného práva vyjadriť sa ku všetkým vykonávaným dôkazom zaručeného v čl. 48 ods. 2 Ústavy SR a tiež základného práva na právnu pomoc v konaní zaručeného v čl. 47 ods. 2 Ústavy SR, keďže advokát poskytujúci mu právnu pomoc v príslušnom konaní nemal prístup k relevantným podkladom a informáciám, a nemohol mu tak zabezpečiť účinnú a efektívnu právnu pomoc.

4.19 Najvyšší súd poukazuje na skutočnosť, že tak ako najvyšší súd v konaní 8SŽ/13/2014, tak aj Ústavný súd SR v konaní III. ÚS 576/2013-21 sa zaoberali požiadavkou právneho zástupcu žalobcu o nahliadnutie do spisového materiálu (bezpečnostného spisu Úradu), o nevyhovení žiadosti a súčasne neudeleniu súhlasu s jednorazovým oboznámením sa s bezpečnostným spisom žalobcu v zmysle § 35 ods. 3 zákona č. 215/2004 Z. z. z dôvodov, že bezpečnostný spis je utajovanou skutočnosťou stupňa utajenia „Dôverná“. Ústavný súd SR v predmetnom uznesení III. ÚS 576/2016-21 ďalej uviedol, že v rámci uvedeného režimu ochrany, právna úprava nahliadania do bezpečnostného spisu sa reguluje tak, že účastníkovi konania neposkytuje automatickú možnosť oboznámenia sa so spisom. Ustanovenie § 35 ods. 2 zákona č. 215/2004 Z. z. obmedzuje možnosť účastníka konania oboznámiť sa so spisom obsahujúcim utajované skutočnosti prostredníctvom svojho právneho zástupcu, pričom ide o inštitút nenárokovateľný, pretože je možnosť nahliadnutia podmienená súhlasom vedúceho, do ktorého pôsobnosti utajované skutočnosti patria. Z konkrétneho prípadu žalobcu vyplýva, že jeho právnomu zástupcovi jednorazové nazretie do bezpečnostného spisu príslušným subjektom umožnené nebolo. Ďalej poukázal, že všeobecný súd v konaní 8SŽ/13/2014 sa nevyhýbal oboznámeniu sa s utajovanými skutočnosťami, do bezpečnostného spisu vo veci žalobcu nazrel, tak poskytol žalobcovi vertikálnu ochranu jeho práv. Realizoval to síce bez možnosti žalobcu konfrontovať sa s relevantnými informáciami utajovaného charakteru, ale samotná právna úprava pri vyvažovaní verejného záujmu na neodhalenie materiálu a záujmu účastníka konania doň nahliadnuť uprednostňuje verejný záujem. Ďalej poukázal, že okrem Úradu bol s relevantnými utajovanými skutočnosťami oboznámený aj odvolací orgán - Výbor a predovšetkým aj najvyšší súd v konaní sp. zn. 8SŽ/13/2014.

4.20 Najvyšší súd SR námietky žalobcu vyhodnotil s poukazom na uvedené tak, že neobstoja, pretože utajované informácie podliehajú špeciálnemu režimu podľa zákona o ochrane utajovaných skutočností. Ústavný súd na záver skonštatoval, že najvyšší súd v predmetnom konaní neporušil základné právo sťažovateľa (žalobcu) podľa čl. 46 ods. 2 Ústavy SR a sprostredkovane ani ostatné procesné práva (podľa čl. 46 ods. 1 Ústavy SR, podľa čl. 47 ods. 2 Ústavy SR a podľa čl. 6 ods. 1 Dohovoru) a práva podľa čl. 19 ods. 1 a ods. 3 Ústavy SR a podľa čl. 8 Dohovoru. Je teda nevyhnutné konštatovať, že žalobca uvedené námietky uplatnené v žalobe v tomto konaní, už uplatňoval v žalobe v konaní na Najvyššom súde Slovenskej republiky vo veci 8SŽ/13/2014 a uvedeným ako procesným rozhodnutím sa už najvyšší súd zaoberal. Skutočnosť, že právny zástupca žalobcu sa ešte v procese súdneho prieskumu a ani administratívnom konaní nemohol oboznámiť s utajenými skutočnosťami bolo vyhodnotených tak, že v tomto druhu konania nešlo o vadu, ktorá by zakladala nezákonnosť súdom preskúmaného rozhodnutia vo veci 8SŽ/13/2014. Uvedený rozsudok najvyššieho súdu 8SŽ/13/2014 prešiel aj testom ústavnosti na Ústavnom súde Slovenskej republiky vo veci III. ÚS 576/2016 a pochybenie nebolo zistené.

4.21 Z dôvodu vedeného vyššie postupoval Najvyšší súd Slovenskej republiky v tejto veci podľa § 221 ods. 1 písm. a) a d) O.s.p. v spojení s § 248 písm. a) O.s.p., zrušil rozsudok Krajského súdu v Bratislave a konanie zastavil, pretože procesné rozhodnutia súdy v správnom súdnictve nepreskúmajú a navyše uvedeným rozhodnutím sa súd už zaoberal ako procesným rozhodnutím práve vo veci 8SŽ/13/2014.

4.22 O trovách konania odvolací súd rozhodol podľa § 224 ods. 1, 2 o.s.p. v spojení s § 146 ods. 1

písm. c) O.s.p. a v spojení s § 246c ods. 1 veta prvá O.s.p.

5.

5.1 Dňa 01.07.2016 nadobudol účinnosť nový procesný predpis - Správny súdny poriadok. Podľa § 492 ods. 2 zákona č. 162/2015 Z. z. Správny súdny poriadok (ďalej len „SSP“), odvolacie konania podľa piatej časti Občianskeho súdneho poriadku začaté pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona sa dokončia podľa doterajších predpisov. Vzhľadom k tomu, že predmetné odvolacie konanie začalo pred dňom nadobudnutia účinnosti SSP, t.j. pred 01.07.2016, dokončilo sa podľa ustanovení O.s.p.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku opravný prostriedok nie je prípustný.